

Doorgestuurd bericht -----

Van: naam en adres bekend

Datum: 15 april 2010 15:16

Onderwerp: Hoe ik BHV aan mijn kinderen uitleg of, m.a.w. BHV voor dummies.

Aan:

Geacht parlementslid,

Veronderstel dat twee burens wier respectievelijke tuinen aangrenzend zijn. De ene buur is Franstalig, de andere Nederlandstalig. Nu stelt die Nederlandstalige buur al jaren vast dat die Franstalige buur de grenzen van zijn tuin niet respecteert en steeds op de tuin van de Nederlandstalige buur komt. Hoe verder dit evolueert des te meer gedraagt die Franstalige zich in de tuin van de Nederlandstalige buur als ware het zijn tuin. De Nederlandstalige buur is dit reeds lang beu. Gemaakte afspraken tot het respecteren van elkaars eigendom worden door de andere buur niet nagekomen en hij besluit uiteindelijk naar de rechter te stappen.

En... de rechter geeft hem gelijk en legt aan de Franstalige buur het verbod op om de tuin van de Nederlandstalige nog te betreden. De Nederlandstalige buur betekent het vonnis aan de Franstalige buur die hem onverstoorbaar zegt : "OK, ik zal dat vonnis respecteren en uw tuin niet meer betreden, maar enkel als je mij een stuk van uw tuin geeft."

Reactie van mijn kinderen (die i.t.t. vele parlementsliden nog wel worden gehinderd door hoge dosis gezond verstand) : "Wat voor een zever is dat nu vake ? Die Nederlandstalige die moet toch geen stuk van zijn tuin afgeven ? Hij heeft toch gelijk gekregen van de rechter ?

En dan... geacht parlementslid... dan ben ik genoodzaakt aan mijn kinderen uit te leggen dat in Vlaanderen die Nederlandstalige buur (lees : de Vlaamse politici) tegen elke logica alsook tegen wet en regel in en vooral door een onnavolgbare lafheid aan zijn andere gezinsleden tracht te verkopen dat het toch beter is van een stuk van de tuin aan de Franstalige buur af te staan. Ik leg hen uit dat een stuk van je tuin afstaan, terwijl je van de rechter gelijk hebt gekregen, in de politiek wordt verhuld en verpakt onder de benaming "onderhandelde oplossing". Verbijsterd en vol ongeloof luisteren mijn kinderen naar dit stuitende verhaal.

Wat die andere gezinsleden van hun vader zullen denken, hoe die Franstalige buur ooit het eigendomsrecht van de Nederlandstalige buur zal respecteren... daar ga ik nu niet op in maar men kan zich daarbij wel een en ander voorstellen.

Aan mijn kinderen leg ik ook uit dat het ondenkbaar is dat een Nederlandstalige buur ooit zoiets zou zeggen tegen zijn Franstalige buur, meer nog, van nature uit zal hij dat eigendomsrecht op de tuin respecteren. Trouwens die Franstalige buur zal bij de

minste aantasting van zijn eigendomsrecht (of wanneer hij nog maar vreest - al dan niet terecht - dat het zal worden aangetast) niet alleen de rechter vatten, hij zal moord en brand schreeuwen, het EVRM inroepen, naar de Raad van Europa gaan enz... Kortom, hij zal op alle mogelijke wijzen, respect voor zijn rechten afdwingen.

Voor mijn kinderen, die wel logisch kunnen redeneren, is dit verhaal en meerbepaald de houding van de Nederlandstalige buur (lees : de Vlaamse politici) uiteraard volkomen onbegrijpelijk en vinden zij die buur "een echte laffe loser". Voor zo iemand kunnen zij begrijpelijkerwijze geen respect opbrengen.

Wie het schoentje past... trekke het aan.

Maar de vraag stelt zich, geacht parlamentslid, of er toch niet wat boorzuurschilfers in de schoen moeten worden gedaan want de geur is niet te harden.

U zal het wellicht met me eens zijn dat met zulke houding van de Nederlandstalige buur (lees : de Vlaamse politici) kinderen opvoeden, respect voor waarden, normen, wet en regel meegeven een hallucinant moeilijke aangelegenheid is.

Mag ik u daarom met aandrang verzoeken die opvoeding voor een keer wat te vergemakkelijken door de houding van de Nederlandstalige buur te wijzigen en geen enkel stuk van de tuin (ook geen kleintje) af te geven ?

Deze brief werd u toegezonden op uitdrukkelijk verzoek van mijn kinderen.

Met beleefde groet.

L. D.

1020 BRUSSEL

Naam en adres bekend